

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/86/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116214282
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1116214282.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci žalobkyne: D. I. Č., R.: XX.XX.XXXX trvalé bydlisko: K. XXX, XXX XX K., zastúpená: JUDr. Ľubomír Hlbočan advokát, Advokátska kancelária Vajnorská 20, 831 03 Bratislava, proti žalovanej : Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 632.- eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 632.- eur od 13.06.2016 do zaplatenia. v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti uplatneného nároku súd žalobu zamietá.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 66 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.06.2016 domáhala sa žalobkyňa proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR zaplatenia sumy vo výške 959,27 eur z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Uvedená suma požadovanej náhrady predstavuje majetkovú škodu (skutočnú škodu), ktorej náhradu žalobkyňa požadovala titulom trov obhajoby v trestnom konaní v sume 632.- eur, nákladov na vyšetrenie preukazujúcich, že neužíva žiadne omamné a psychotropné látky v sume 69,80 eur, poštových nákladov v celkovej výške 13,90 eur, nákladov vynaložených na zakúpenie obálok potrebných na odoslanie písomných podaní poštou v sume 0,40 eur, nákladov vynaložených na zakúpenie dvoch tonerov do tlačiarne potrebných na vytlačenie podaní vyhotovených na počítači v sume 24,90 eur a 21,99 eur, spolu 46,98 eur a cestovných nákladov predstavujúcich náklady vynaložené na zakúpenie pohonných hmôt do osobného automobilu za účelom dostavenia sa a osobnej účasti na vyšetrovacích úkonoch vykonaných pred OR PZ Bratislava I a nazretia do vyšetrovacieho spisu a za účelom osobného doručenia písomných podaní prostredníctvom ktorých bránila svoje práva v prípravnom konaní ako aj v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I v sume 52,35 eur.

2. Žalobkyňa podanú žalobu odôvodnila tým, že uznesením OR PZ Bratislava I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto západ zo dňa 14.02.2014 ČVS: V.-XXX/SMZBI XXXX poverený príslušník PZ R.. N. D. vzniesol žalobkyňi obvinenie z prečinu výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona . Proti uzneseniu podala žalobkyňa sťažnosť dňa 24.02.2014 v zákonnej lehote. Na základe podanej

sťažnosti dozorkonajúca prokurátorka Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 18.03.2014, č.k.: 1 Pv 69/14/1101-7 zrušila uznesenie OR PZ Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ zo dňa 14.02.2014, ČVS: V.-D.-XXXX, ktorým bolo žalobkyni vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu, že nie je opodstatnené a poverenému príslušníkovi OR PZ, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ uložila, aby vo veci prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. znovu konal a rozhodol. Generálny prokurátor Slovenskej republiky uznesením zo dňa 19.05.2014 č.k.: IV Pz 89/14/1000-9 zrušil uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I sp.zn.: 1 Pv 69/14/1101-7 zo dňa 18.3.2014 z dôvodu, že ním bol porušený zákon a prikázal prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I, aby vo veci znovu konala a rozhodla. Následne uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ V Bratislave I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ zo dňa 18.06.2014, ČVS: ORP-XXX/SMZ-D.-XXXX bolo žalobkyni vznesené obvinenie za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. pre skutok, že dňa 13.02.2014 v čase okolo 18.50 hod. v Bratislave na Námestí Alexandra Dubčeka číslo 1 v priestoroch objektu budovy Národnej rady Slovenskej republiky na balkóne vyhradenom pre verejnosť a novinárov po tom, ako skončilo hlasovanie poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, po ako aj počas toho, ako slovne útočila na poslancov, vzala do oboch rúk jednu z drevených čalúnených stoličiek voľne sa nachádzajúcich v prvom rade soličiek pri zábradlí tohto balkóna a držiac v ruke stoličku prešla priamo k zábradliu, kde sa držiac ju v rukách za súčasného hlasného nesúhlasného prejavu naklonila cez balkón naznačujúc jej vhadenie smerom do rokovacej sály, kde sa v tom čase nachádzali mnohí poslanci, pričom v ďalšom takomto konaní jej bolo zabránené príslušníkmi Odboru obrany, bezpečnosti a ochrany Národnej rady Slovenskej republiky, pričom pri tomto došlo k prasknutiu sklenenej výplne jedného zo stolíkov nachádzajúcich sa na tomto balkóne. Proti uzneseniu povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ zo dňa 18.06.2014, ČVS: V.-XXX/SMZ-D.-XXXX žalobkyňa prostredníctvom svojho obhajcu podala v zákonnej lehote sťažnosť zo dňa 25.06.2014 doručenú Okresnému riaditeľstvu PZ v Bratislave I, Obvodnému oddeleniu PZ Bratislava Staré Mesto - západ dňa 26.06.2014. Vzhľadom na zrušujúce uznesenie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky zo dňa 19.05.2014, č.k.: IV Pz 89/14/1000-9, ktorým zrušil uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn.: 1 Pv 69/14/1101-7 zo dňa 18.3.2014 a prikázal jej aby vo veci nanovo konala a rozhodla, prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I uznesením sp. zn.: 1 Pv 69/14/1101-28 zo dňa 08.07.2014 rozhodla tak, že sťažnosť podanú proti uzneseniu povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ Bratislava I, Obvodného oddelenia Policajného zboru Staré mesto - západ ČVS: V.-XXX/SMz-D.-XXXX zo dňa 14. februára 2014 zamietla ako nedôvodnú. Vzhľadom k tomu, že uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ zo dňa 18.06.2014, ČVS: V.-XXX/SMZ-D.-XXXX bolo žalobkyni duplicitne vznesené obvinenie za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. za ten istý skutok, ako jej bolo vznesené obvinenie uznesením povereného príslušníka v Bratislave I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ zo dna 14.02.2014, ČVS: V.-XXX/SMZ-D.-XXXX prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava uznesením zo dňa 10.07.2014, č.k.: 1 KPt 364/14/1100-17 zrušil uznesenie povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava staré Mesto -západ zo dňa 18.06.2014, ČVS: V.-XXX/SMZ-D.-XXXX. Dňa 26.09.2014 bolo žalobkyni prostredníctvom jej obhajcu doručené upovedomenie Okresnej prokuratúry Bratislava I o podaní obžaloby za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. zo dňa 22.09.2014, č.k.: I Pv 69/14/1101-42. Dňa 8.10.2014 bola žalobkyni Okresným súdom Bratislava I doručená prostredníctvom jej obhajcu obžaloba okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 22.09.2014 podaná proti žalobkyni za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. na základe ktorej sa voči nej začalo viesť trestné súdne konanie na Okresnom súde Bratislava I pod č.k.: 21 45/2014. Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní napokon Okresný súd Bratislava I vo veci rozhodol uznesením zo dňa 23.01.2015, č.k.: 2T 45/2014-411, IČS: 1114010734 tak, že vec postúpil Okresnému úradu Bratislava I na prejednanie priestupku, pretože zistil, že nejde o trestný čin, ale že žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok. Proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.01.2015, č.k.: 2T 45/2014-411, IČS: 1114010734 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I na hlavnom pojednávaní podal sťažnosť. Sťažnosť podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava I proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.01.2015, č.k.: 2T 45/2014-411, ICS: 1114010734 bola napokon uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.05.2015, č.k.: 2To/38/2015 zamietnutá, ako nedôvodná podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.

3. Žalovaná strana sa k veci vyjadrila písomným podaním zo dňa 14.11.2016 doručeným súdu dňa 14.11.2016. Uviedla, že z podanej žaloby je zrejmé, že žalobkyňa si uplatňuje voči žalovanej nárok na

náhradu škody spôsobenej uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, odbor poriadkovej polície, obvodné oddelenie PZ Bratislava Staré Mesto - západ, ČVS: V.-XXX/SMZ-D.-XXXX zo dňa 14.02.2014, ktorým bolo žalobkyňi vznesené obvinenie z prečinu výtržníctva podľa ust. § 364 ods. 1 Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnom uznesení. Žalobkyňa v podanej žalobe uvádza, že zo strany povereného príslušníka policajného zboru došlo k nesprávnemu úradnému postupu a nezákonnému rozhodnutiu, ktorým jej bolo vznesené obvinenie tým, že pokiaľ by nedošlo k následnému nesprávnemu úradnému postupu prokuratúry a k vydaniu nezákonného rozhodnutia generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ktorým správne a zákonné uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava i č.k. I Pv 69/14/1101-7 zo dňa 18.03.2014 zrušil, nebola by jej spôsobená škoda. Žalobkyňa oprávnenosť svojho nároku na náhradu škody opiera o nález Ústavného súdu SR č. II. US 25/2011-33 zo dňa 24.03.2011, podľa ktorého pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť aj rozhodnutie o postúpení veci do priestupkového konania, ak sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Žalovaná poznajúc vyššie uvedený nález poukázala na právne závery vyplývajúce z "novšieho" nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. 11. ÚS 163/2013-50 zo dňa 13.11.2013, ktorým bol prelomený vyššie uvedený výklad nezákonného rozhodnutia, ku ktorému sa prikláňala staršia judikatúra. V zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 163/2013-50 zo dňa 13.11.2013 skutočnosť, že vydaním uznesenia o vznesení obvinenia dochádza k posunu v rámci procesných štádií trestného konania, do štádia, v ktorom sa trestné konanie vedie už pre vyšší stupeň pravdepodobnosti, že prešetrovaný skutok spáchala konkrétna osoba v tomto uznesení označená, t. j. trestné konanie sa presúva do štádia zisťovania skutočností rozhodujúcich pre potvrdenie alebo pre vyvrátenie tohto trestného obvinenia, ktoré je tak vlastne predpokladom tohto šetrenia, tak vzhľadom na uvedené uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o vydaní splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. V tejto súvislosti si dovoľujem poukázať na to, že tak, ako vyplýva z vyššie uvedeného V posudzovanom prípade bolo preukázané, že skutok sa stal, avšak jednoznačne nebolo preukázané zabránenie v hode stoličky zo strany príslušníkov odboru obrany, bezpečnosti a ochrany Národnej rady Slovenskej republiky s tým, že súd sa nestotožnil s výpoveďami dvoch svedkov, a mal za to, že ich výpovede kamerový záznam nepotvrduje. Žalovaná mala za to, že v posudzovanom prípade orgány činné v trestnom konaní pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia zistili skutkový stav veci, o ktorom neboli dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu, ktorý bol nevyhnutný pre vydanie uznesenia o vznesení o obvinenia. Pokiaľ by sa už pre vznesenie obvinenia voči konkrétnej osobe požadoval nulový stav pochybností, potom sa tá časť prípravného konania od vznesenia obvinenia voči konkrétnej osobe do podania obžaloby, javí nadbytočnou. Vzhľadom na vyššie uvedené mala žalovaná za to, že prokurátor nebol oprávnený za danej situácie vyplývajúcej z prípravného konania oprávnený zastaviť trestné stíhanie podľa ust. § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, keďže mal k dispozícii také dôkazy v neprospech žalobkyne, výpovede dvoch svedkov, ktorých hodnovernosť môže posúdiť iba súd. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala aj na odôvodnenie rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Lavrechov proti Českej republike č. 57404/08 zo dňa 20.06.2013a rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8 Co 251/2010 zo dňa 22.05.2012. S poukazom na vyššie uvedené okolnosti posudzovaného prípadu, ako aj s poukazom na vyššie uvedenú judikatúru, mala žalovaná za to, že uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobkyňi bolo vydané v súlade so zákonom, aj keď vec bola súdom postúpená Okresnému úradu Bratislava na prejednanie priestupku.

4. Žalovaná sa vyjadrila k žalobkyňou uplatnenému nároku na náhradu škody. Poukázala na skutočnosť, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru V Bratislave I, odbor poriadkovej polície. Obvodné oddelenie PZ Bratislava Staré Mesto - západ č. ČVS: ORP-XXX/SMZ-D.-XXIX zo dňa 24.06.2014 boli v trestnej veci žalobkyne vo veci prečinu výtržníctva pribratí na vyšetrovanie jej duševného stavu ako znalci MUDr. L. S. a K. C. H., ktorí mali v znaleckom posudku posúdiť a zodpovedať o.i. aj, či obvinená v dobe spáchania skutku užívala návykové alebo psychotropné látky alebo alkohol, či zistené látky a ich užívanie mali vplyv na jej konanie, aké sú vonkajšie prejavy tohto konania, ďalej či má obvinená sklony k častému a nadmernému používaniu omamných látok ak áno, či je na takýchto látkach závislá, a ak áno v akom štádiu závislosti. Z podanej obžaloby vyplýva že znalecký posudok uvedených znalcov bol

súčasťou spisu predloženému Okresnému súdu Bratislava I v konaní v trestnej veci sp. zn. 2T 45/2014. Keďže otázka prípadného požívania omamných a psychotropných látok zo strany žalobkyne bola predmetom nariadeného znaleckého dokazovania, náklady, ktoré žalobkyňa vynaložila na vyšetrenie preukazujúce, že neužíva žiadne omamné a psychotropné látky ak, ktoré si v konaní uplatňuje, žalovaná považuje za nadbytočné. To znamená za náklady, ktorých prípadné uhradenie je v rozpore so zákonom č. 514/2003 Z.z. Žalovaná mala tiež za to, že žalobkyňa je oprávnená v konaní uplatniť si len také výdavky, ktoré boli potrebné na uplatňovanie, či bránenie jej práv. Žalobkyňa si však v rozpore s týmto v konaní uplatnila výdavky, ktoré za takéto považovať nemožno. Ako príklad žalovaná uviedla výdavky žalobkyne spojené so žiadosťami o poskytnutie informácií adresované Okresnému súdu Bratislava I, ktoré navyše ani nemožno za žiadosti o poskytnutie informácií považovať alebo oznámenie žalobkyne adresované Okresnej prokuratúre Bratislava I, ktorým menovanej prokuratúre oznamuje, že upovedomenie o podaní obžaloby, ktorej jej táto prokuratúra zaslala, považuje za upovedomenie vydané predčasne, a tým neopodstatnene, čo možno považovať za bezpredmetné. V tejto súvislosti žalovaná tiež uviedla, že v prípade náhrad cestovného, sa účelnosťou rozumie najmä voľba vhodného dopravného prostriedku s ohľadom na miesto pobytu žalobkyne a miesto procesného úkonu. Žalobkyňa si v konaní uplatnila o.i. aj náklady spojené s jej presunom prostredníctvom osobného automobilu, a to aj za účelom osobného doručenia písomných podaní, prostredníctvom ktorých si bránila svoje práva v prípravnom konaní, ako aj v namietala potrebu osobného doručenia podaní žalobkyne a s tým spojených nákladov na jej prepravu osobným automobilom. V tejto súvislosti žalovaná namietala aj preukázanie príčinnej súvislosti, že žalobkyňa sa presúvala osobným automobilom z K. do Bratislavy práve za týmto účelom. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila tiež náklady vynaložené na zakúpenie dvoch tonerov (atramentových náplní) do tlačiarne, pričom v tejto súvislosti úplne absentuje preukázanie príčinnej v súvislosti využitia oboch tonerov v súvislosti s trestným stíhaním. Žalovaná teda v celom rozsahu namietala preukázanie škody a príčinnej súvislosti tak, ako si ju žalobkyňa uplatnila. Pokiaľ ide žalobkyňou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 143,84 EUR s DPH z titulu náhrady trov právneho zastúpenia spojených s uplatňovaním oprávneného nároku na náhradu škody pred Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, ktoré si žalobkyňa uplatnila s poukazom na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako príslušenstvo pohľadávky žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 7/99 zo dňa 30.03.1997. Predmetný rozsudok bol uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR - 26/2000, pričom právna veta znie: "Náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb. sú príslušenstvom tohto nároku.". Žalovaná uviedla, že cit. rozsudok sa vzťahuje na právnu úpravu zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v znení neskorších predpisov. Z dikcie vyššie cit. ust. § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. V dôvodovej správe k cit. ust. sa uvádza, že návrh zákona na rozdiel od platnej právnej úpravy obsahuje podrobnú úpravu týkajúcu sa odškodňovania trov konania, ktoré boli vynaložené v rámci konania, pri ktorom došlo k vydaniu protiprávneho rozhodnutia či k nesprávnemu úradnému postupu. V nadväznosti na to sa v dôvodovej správe ďalej uvádza, že náhrada trov konania je v navrhovanom zákone výslovne zahrnutá do náhrady škody. V zmysle navrhovaného znenia budú trovy konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané protiprávne rozhodnutie alebo rozhodnutie o zadržení, väzbe, treste alebo ochrannom opatrení a v konaní, v ktorom bolo protiprávne rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné konanie zastavené alebo v ktorom bola postúpená inému orgánu súčasťou náhrady škody. Z dikcie vyššie cit. ust. § 18 ods. 3 prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z. ďalej vyplýva, že súčasťou trov konania sú aj sú trovy právneho zastúpenia. Z právnej úpravy, ktorá platí v súčasnosti teda vyplýva, že súčasťou náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím sú aj trovy toho konania, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu, pričom súčasťou týchto trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia. Keďže predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom nie je konaním uvedeným v predchádzajúcej vete (pozn. pričom v podstate ani nejde o žiadne konanie), nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vzniknutých v súvislosti s týmto prerokovaním, nevzniká už s poukazom na ust. § 18 ods. 1 v spojení s ust. § 18 ods. 3 prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z. Z tohto dôvodu sa javí byť druhá veta ust. § 18 ods. 3 prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z. nadbytočnou. Zákonodarca ju však do cit. ust. Zákona vložil, a to zrejme z dôvodu, pokiaľ by sa poškodený napriek tomu domáhal tejto náhrady s poukazom na ust. § 17 ods. 1 cit. zákona, t.j. ako skutočnej škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Z cit. dôvodovej správy k ust. § 18 ods. 3 druhá veta zákona č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že zákon vylúčil z náhrady náklady, t.j. vrátene trov právneho zastúpenia, ktoré poškodenému vznikli v súvislosti s predbežným prerokovaním

nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, a to z dôvodu, že toto predbežné prejednanie nároku má iba formálny charakter.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou (uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, odbor poriadkovej polície, obvodné oddelenie PZ Bratislava Staré Mesto - západ, CVS: V.-XXX/SMZ-D.-XXXX zo dňa 14.02.2014 o vznesení obvinenia, Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 18.03.2014, č.k.: 1 Pv 69/14/1101-7, uznesením Generálneho prokurátora Slovenskej republiky uznesením zo dňa 19.05.2014 č.k.: IV Pz 89/14/1000-9, uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ V Bratislave I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ zo dňa 18.06.2014, ČVS: V.-XXX/SMZ-D.-XXXX , sťažnosťou žalobkyne proti uzneseniu povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ zo dňa 18.06.2014, ČVS: ORP-XXX/SMZ-D.-XXXX, uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I uznesením sp. zn.: 1 Pv 69/14/1101-28 zo dňa 8.7.2014, uznesením Krajskej prokuratúry Bratislava zo dňa 10.07.2014, č.k.: 1 KPt 364/14/1100-17, upovedomením o podaní obžaloby zo dňa 22.09.2014, obžalobou Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 22.09.2014, uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.01.2015 č.k. 2T 45/2014, IČS: 1114010734 , sťažnosťou Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 24.03.2015 č.-I- 1 Pv 69/14/1101-72, uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.05.2015, č.k.: 2To/38/2015 , faktúrou č. 201533032 vystavenej dňa 22.07.2015 na sumu 632,- Eur spolu s prílohou Špecifikácie trov obhajoby, potvrdením banky o vklade sumy 632.-Eur v hotovosti na bankový účet advokáta JUDr. Ľubomíra Hlbočana, vyúčtovaním laboratórneho vyšetrenia na užívanie omamných a psychotropných látok, príjmovým pokladničným dokladom vystaveného synlab Slovakia s.r.o. o prijatí sumy 69,80 € , výsledkami laboratórneho vyšetrenia na užívanie omamných a psychotropných látok) a ďalšími listinnými dôkazmi , obsahom súdneho spisu tunajšieho súdu sp zn. 2 T 45/2014 a zistil skutkový stav zhodne stvrdením žalobkyne. V konaní nebolo sporné, že Uznesením OR PZ Bratislava I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ zo dňa 14.02.2014, ČVS: ORP-XXX/SMZ-D.-XXXX poverený príslušník PZ R.. N. D. vzniesol voči žalobkyňi obvinenie z prečinu "výtržníctvo" podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, za skutok tak, ako je uvedený v tomto uznesení. Trestné stíhanie žalobkyne sa skončilo rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.01.2015 č.k. 45/2014-411 IČS 1114010734, ktorým Okresný súd Bratislava I vec postúpil Okresnému úradu Bratislava I na prejednanie a rozhodnutie. Žalobkyňa potom, čo jej bolo vznesené obvinenie z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. uznesením OR PZ Bratislava I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto - západ zo dňa 14.02.2014, ČVS: V.-XXX/SMZ-D.-XXXX za účelom obránenia svojich práv a záujmov v trestnom konaní si zvolila JUDr. Ľubomíra Hlbočana, advokáta za svojho obhajcu a zaplatila mu za trovy obhajoby, ktorú jej poskytol sumu 632.- Eur na základe faktúry č. XXXXXXXXXX vystavenej dňa 22.07.2015. Žalobkyňa žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 12.04.2016, doručenou Generálnej prokuratúre dňa 13.04.2016 si prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu uplatnila voči Slovenskej republike v zastúpení GPSR náhradu škody vo výške 815,43 Eur, ktorá jej bola spôsobená nezákonným postupom a nezákonnými rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní . Súčasne si voči GPSR tiež uplatnila žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody i príslušenstvo prislúchajúce k uplatnenej náhrade škody a to trovy právneho zastúpenia vzniknuté v konaní o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody pred GPSR vo výške 143,84 Eur. GPSR rozhodla o žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody tak, že nárok žalobkyne na náhradu škody nebude uspokojený, o čom ju vyrozumela listom zo dňa 8.06.2016. Žalobkyňa s uvedenými dôvodmi GPSR v liste zo dňa 8.06.2016 pre ktoré žalovaná neuznala nárok na náhradu škody nesúhlasila, preto podala žalobu na súd.

6. V predmetnej právnej veci nebolo sporné, že orgánom, konajúcim v mene štátu je Generálna prokuratúra SR . Súd prvej inštancie v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (8 Cdo 289/2014, 6 Cdo 149/2011) ustálil, že orgánom konajúcim v danej veci v mene štátu je Generálna prokuratúra SR podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej noci a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 412/2012 Z.z. a s týmto orgánom konal. Žalobca uplatnený nárok právne kvalifikoval ako právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "zák. č. 514/2003 Z. z.") Uznesenie o vznesení obvinenia (žalobcom označené za nezákonné rozhodnutie) bolo vydané dňa 22.3.2010. Zákon č 514/2003 Z.z. nadobudol účinnosť 1.7.2004.

7. Súd prvej inštancie na danú vec aplikoval zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 412/2012 Z.z. účinný od 1. januára 2013 z dôvodu, že keďže prechodné ustanovenia zákona č. 412/2012 Z.z. neustanovujú inak, platí pre určenie príslušného orgánu zásada *lex posterior derogat priori* (neskorší zákon ruší skorší). Uvedené je prejavom základnej zásady uplatňovanej v procesnom práve, podľa ktorej na procesné úkony v súdnom konaní sa zásadne aplikuje procesné právo platné a účinné v čase uskutočnenia procesného úkonu (II. ÚS 249/05).

8. Podľa ustanovenia § 3 zákona č. 514/2003 Z. z.

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

9. Podľa § 5 zákona č. 514/2003 Z. z.

(1) Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

(2) Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

(3) Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

10. Podľa § 6 zákona č. 514/2003 Z. z.

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

(2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

(3) Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

(4) Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

11. Podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z. z.

(1) Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

(2) Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky žiadosti zostávajú zachované.

12. Podľa § 16 zákona č. 514/2003 Z. z.

(1) Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

(2) Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

(3) Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada.

(4) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

(5) Každý je povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu príslušnému orgánu v lehote určenej príslušným orgánom.

13. Podľa § 17 ods. I/ zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

14. Podľa § 18 Zák.č. 514/2003 Z.z.

(1) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

(2) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

(3) Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

15. Pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa vyššie uvedených ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom je potrebné súčasné splnenie všetkých zákonných podmienok - existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a nezákonným rozhodnutím. Preto súd najprv skúmal, či v danej veci je naplnený prvý základný predpoklad pre prípadné úspešné uplatnenie predmetného nároku a to existencia nezákonného rozhodnutia.

16. Najvyšší súd SR v rozsudku z 28. 6. 1993 sp. zn. 1Cdo 53/93, bolo vyslovil právny názor:" Ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa ustanovení § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Uvedené právo nemá ten, kto si obvinenie zaviniť sám a ten, kto bol spod obžaloby oslobodený alebo bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin zodpovedný, alebo že mu bola udelená milosť, alebo že trestný čin bol amnestovaný. Ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, fyzická osoba vynaložila náklady na trovy nutnej obhajoby, smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych dôsledkov na obvineného (žalobcu), štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., a to bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol obvinenému obhajca ustanovený alebo či si ho zvolil sám (§ 38 ods. 1 Tr. por.)".

17. Najvyšší súd SR v uznesení č. 4 M Cdo 15/2009 vyslovil právny názor:" Pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a

uznesení obvinenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov."

18. Z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 163/2013 zo dňa 13. 11. 2013 vyplýva, že v obdobnej veci už všeobecné sudy rozhodli o priznaní nároku na náhradu škody sťažovateľa spočívajúcej v náhrade trov obhajoby. O tom, že vydané rozhodnutia v tejto časti sú správne a spravodlivé nebola v danom náleze žiadna polemika, a rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. IC 178/05-688 a Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co 113/2010 z 20. 10. 2010, ktorými bola priznaná náhrada škody v sume 985,05 eur ako náhrada trov obhajoby boli aj Najvyšším súdom SR v rámci mimoriadneho dovolania nespochybnené. V danej veci sa skúmala len právna otázka existencie príčinnej súvislosti medzi ušlým ziskom a trestným konaním, ktorú najvyšší súd nevzhladol. Závety tohto nálezu teda nijako nespochybňujú nároky na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby v trestnom konaní, ktoré bolo zastavené alebo skončené oslobodzujúcim rozsudkom, práve naopak existenciu týchto nárokov potvrdzujú. Treba tiež poukázať na to, vo vyššie opísanej veci sa rozhodovalo o nároku na náhradu škody na ktorý sa vzťahoval zákon č. 58/1969 Zb., pričom v nami prejednávanej veci sa uplatňuje zákon č. 514/2003 Z.z. ktorý nárok na náhradu trov obhajoby výslovne kvalifikuje ak škodu, dokonca pripúšťa aj uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej neoprávneným trestným stíhaním.

19. Podľa právnej vety nálezu Ústavného súdu SR č. II. ÚS 25/2011-33 z 24.3.2011 Ústavný súd SR v prípadoch zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím judikoval túto právnu vetu: "Ústavný súd zastáva názor, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenie obvinenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. tak, ako bolo judikované všeobecnými súdmi (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Mcd 15/2009), ale rovnaké dôsledky má aj rozhodnutie o postúpení veci do priestupkového konania, ak k nemu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným.

20. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze I ÚS 540/2016-33 zo dňa 13.12.2016 uviedol (bod 25): "nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. účinného od 1. júla 2004 a rovnako aj podľa predtým platného zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom účinného do 30. júna 2004 (ďalej len "zákon č. 58/1969 Zb."). Doterajšia súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená, a dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté súdnou judikatúrou v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné [rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") sp. zn. 4 M Cdo 15/2009] a svojou rozhodovacou činnosťou ho v prevažnej miere potvrdzuje aj ústavný súd (napríklad III. ÚS 117/06,1. ÚS 320/2016,1. ÚS 395/2016 a iné) " (bod 26): " Pre správnu interpretáciu § 6 ods. 1 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z. však nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia a doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematicky a teleologicky. Z hľadiska systematického výkladu možno dospieť k záveru, že aplikácia § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. prichádza do úvahy aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Z hľadiska teleologického výkladu nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zmene) namietaného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Za správny treba považovať výklad, v zmysle ktorého z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má zastavenie trestného stíhania (ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným) rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného (prípravného) konania ukazujú, že nejde o trestný čin, zároveň znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa

nepotvrdilo a vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania (uznesenie najvyššieho súdu z 18. októbra 2010 sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 2/2014)."

21. Súd neprihliadol na obranu žalovanej, ktorá poukazovala na právne závery vyplývajúce z "novšieho" nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. 11. ÚS 163/2013-50 zo dňa 13.11.2013, nakoľko predmetné rozhodnutie Ústavného súdu na daný prípad nemožno aplikovať. Taktiež na danú vec nie je možné aplikovať odôvodnenie rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Lavrechov proti Českej republike č. 57404/08 zo dňa 20.06.2013.

22. Súd po vyhodnotení argumentácie žalobkyne, žalovanej, vykonaných dôkazov a po oboznámení sa s existujúcimi rozhodnutiami iných súdov v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít dospel k právnemu záveru, že uznesenie OR PZ Bratislava I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto západ zo dňa 14.02.2014 ČVS: ORP-XXX/SMZBI XXXX, ktorým poverený príslušník PZ R.. N. D. vzniesol žalobkyni obvinenie z prečinu výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona je v zmysle judikatúry súdov Slovenskej republiky treba považovať za nezákonné rozhodnutie v zmysle § 6 ods. 1 prvej vety zákona č. 514/2003 Z. z. a prichádza do úvahy aplikácia § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I spisová značka 2T 45/2014 konajúci súd zistil, že advokát žalobkyne JUDr. Ľubomír Hlbočan vykonal nasledovné úkony právnej služby v trestnom konaní:

1. Prevzatie, príprava -11.03.2014/§ 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z./ 67,- €
 2. Účasť pri vyšetrovacích úkonoch (výsluch obvinenej 1 hod, 40 min.) - 11.03.2014 67,-€
 3. Písomné podanie na iný orgán vo veci samej (Sťažnosť proti uzneseniu ORPZ Bratislava I, Odbor poriadkovej polície o vznesení obvinenia zo dňa 18.06.201425.06.2014, ČVS: ORP-XXX/SMZ-D.-XXXX)- 25.06.2014. /§ 14 ods. I písm. B) vyhl. č. 655/2004 Z.z./ 67,-€
 4. Účasť pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania (preštudovanie vyšetrovacieho spisu 20 min.) -10.09.2014 /§14 ods. I písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z./ 67,-€
 5. Účasť na konaní pred súdom (hlavné pojednávanie 3hod. 30 min dvojnásobok odmeny) - 23.01.2015.. /§14 ods. I písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z./ 139,82 €
 6. Písomné podanie na súd vo veci samej (Vyjadrenie k odôvodneniu sťažnosti /§ 14 ods. 1 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z./ 69,91 €
- 4 x režijný paušál á 8,04 € = 32,16 €
2 x režijný paušál á 8.39 € = 16.78 €
Spolu: 526,67 €
20%DPH: 105.33 €
Spolu s DPH 632.- eur

Spolu obhajca žalobkyne vyfakturoval žalobkyni titulom odmeny za poskytnuté právne služby v trestnom konaní sumu 632,- eur. Skutočnosť, že všetky úkony špecifikované advokátom žalobkyne v prílohe faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.07.2015 boli riadne vykonané a vyúčtované v zmysle platnej vyhlášky č. 655/2004 Z.z. mal súd preukázané obsahom trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T 45/2014. Taktiež mal súd listinným dôkazom predloženým žalobkyňou (potvrdením o vklade v hotovosti z C. D. zo dňa 22.07.2015 preukázané, že žalobkyňa odmenu advokátovi v tejto sume uhradila dňa 22.07.2015. Škoda, ktorá žalobkyni vznikla ako trovy obhajoby zaplatené advokátovi a ktorej výšku preukázala listinnými dôkazmi je v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutím - uznesením OR PZ Bratislava I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto západ zo dňa 14.02.2014 ČVS: V.-XXX/SMZBI XXXX, ktorým bolo žalobkyni vznesené obvinenie Súd preto s poukazom na vyššieuvedené zistenia žalobe v tejto časti vyhovel a priznal žalobkyni titulom náhrady škody sumu 632.-eur proti žalovanej. V časti v ktorej sa žalobkyňa domáhala náhrady trov právneho zastúpenia spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 143,84 eur súd žalobu zamietol s poukazom na ustanovenie § 18 ods. 1 druhá veta zák.č. 514/2003 Z.z. podľa ktorej súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom. Súd zamietol žalobu aj v časti v ktorej sa žalobkyňa domáhala náhrady škody titulom nákladov za vyšetrenie preukazujúce, že neužíva žiadne omamné a psychotropné látky vo výške 69.80 eur nakoľko sa stotožnil s názorom žalovanej že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru V Bratislave I, odbor poriadkovej polície. Obvodné oddelenie PZ Bratislava Staré Mesto - západ č. ČVS: V.-XXX/SMZ-D.-XXIX zo dňa 24.06.2014 boli v trestnej veci žalobkyne vo veci prečinu výtržníctva pribratí na vyšetrenie jej duševného stavu ako znalci K.. Ľ. S. a K.. C. H., ktorí mali v znaleckom posudku posúdiť a zodpovedať o.i. aj, či obvinená v dobe

spáchania skutku užívala návykové alebo psychotropné látky alebo alkohol, či zistené látky a ich užívanie mali vplyv na jej konanie, aké sú vonkajšie prejavy tohto konania, ďalej či má obvinená sklony k častému a nadmernému používaniu omamných látok ak áno, či je na takýchto látkach závislá, a ak áno v akom štádiu závislosti. Z podanej obžaloby vyplýva že znalecký posudok uvedených znalcov bol súčasťou spisu predloženému Okresnému súdu Bratislava I v konaní v trestnej veci sp. zn. 2T 45/2014. Keďže otázka prípadného požívania omamných a psychotropných látok zo strany žalobkyne bola predmetom nariadeného znaleckého dokazovania, náklady, ktoré žalobkyňa vynaložila na vyšetrenie preukazujúce, že neužíva žiadne omamné a psychotropné látky ak, ktoré si v konaní uplatnila súd považoval za nadbytočné, to znamená za náklady, ktorých prípadné uhradenie je v rozpore so zákonom č. 514/2003 Z.z. Súd taktiež zamietol žalobu v časti v ktorej sa žalobkyňa domáhala náhrady škody za poštovné vo výške 13,90 eur, nákladov na zakúpenie obálok vo výške 0,40 eur, nákladov na zakúpenie dvoch tonerov vo výške 46,98 eur a cestovných nákladov vo výške 52,35 eur z dôvodu, že sa v tejto časti stotožnil s obranou žalovanej strany, ktorá poukázala na to, že žalobkyňa je oprávnená v konaní uplatniť si len také výdavky, ktoré boli potrebné na uplatňovanie, či bránenie jej práv. Žalobkyňa si však v rozpore s týmto v konaní uplatnila výdavky, ktoré za takéto považovať nemožno. Ako príklad žalovaná uviedla výdavky žalobkyne spojené so žiadosťami o poskytnutie informácií adresované Okresnému súdu Bratislava I, ktoré navyše ani nemožno za žiadosti o poskytnutie informácií považovať alebo oznámenie žalobkyne adresované Okresnej prokuratúre Bratislava I, ktorým menovanej prokuratúre oznamuje, že upovedomenie o podaní obžaloby, ktorej jej táto prokuratúra zaslala, považuje za upovedomenie vydané predčasne, a tým neopodstatnene, čo možno považovať za bezpredmetné. V tejto súvislosti žalovaná tiež uviedla, že v prípade náhrad cestovného, sa účelnosťou rozumie najmä voľba vhodného dopravného prostriedku s ohľadom na miesto pobytu žalobkyne a miesto procesného úkonu. Žalobkyňa si v konaní uplatnila o.i. aj náklady spojené s jej presunom prostredníctvom osobného automobilu, a to aj za účelom osobného doručenia písomných podaní, prostredníctvom ktorých si bránila svoje práva v prípravnom konaní, ako aj v namietala potrebu osobného doručenia podaní žalobkyne a s tým spojených nákladov na jej prepravu osobným automobilom. V tejto súvislosti žalovaná namietala aj preukázanie príčinnej súvislosti, že žalobkyňa sa presúvala osobným automobilom z K. do Bratislavy práve za týmto účelom. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila tiež náklady vynaložené na zakúpenie dvoch tonerov (atramentových náplní) do tlačiarne, pričom v tejto súvislosti úplne absentuje preukázanie príčinnej v súvislosti využitia oboch tonerov v súvislosti s trestným stíhaním. Súd bol toho názoru, že vo vyššieuvedených nárokoch žalobkyňa nepreukázala vznik škody ani to že je v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím tak. ako si ju podanou žalobou uplatnila.

23. Žalobkyňa si uplatnila nárok na priznanie úroku z omeškania od 13.06.2016, t.j. odo dňa kedy jej bol doručený prostredníctvom jej právneho zástupcu list Generálnej prokuratúry zo dňa 08.06.2016, v ktorom jej GPSR oznámila, že jej nárok na náhradu škody, ktorý si uplatnila žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuspokojí. Žalovaná sa dostala týmto dňom dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto ju súd zaviazal podľa § 517 ods. 2/ Obč. zákonníka na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne od 13.06.2016 do zaplatenia podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

24. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1/ v spojení s ust. § 262 ods. 1/ CSP, v zmysle zásady úspechu strany vo veci. Žalobkyňa mala v konaní úspech v rozsahu 66%, súd preto zaviazal žalovanú stranu povinnosťou náhrady trov konania v rozsahu 66%. Podľa § 262 ods. 2/ CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolať treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis